

РЕШЕНИЕ

№ 5761

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13214** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. М. П. чрез адвокат С. С. срещу Решение № 3700/15.10.2025г. по НАХД № 12236/2025г. на СРС, 11 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-030155/12.12.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на П. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът по касационната жалба началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище чрез процесуалния си представител оспорва подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.11.2024г., около 01:06ч. касаторът е управлявал лек автомобил, марка БМВ, модел 330Д, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръговото кръстовище на 4-ти километър екип на ОПП-СДВР подал сигнал за спиране на жалбоподателя със стоп-палка, но вместо да спре, водачът ускорил движението си, продължавайки към [улица]. На кръстовището с [улица]е настигнат от полицейския екип и спрял. Водачът е тестван и за шофиране след употреба на алкохол и наркотични вещества - пробите са отрицателни.

Съставен е АУАН № 1425211/23.11.2024г. за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП. При сходни изводи от фактическа и правна страна на 12.12.2024г. е издадено обжалваното наказателно постановление от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“, оправомощен със заповед № 8121з1632/02.12.2021г., с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на П. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложените наказания са в рамките на предвидения в закона размер, правилно са индивидуализирани и способстват за изпълнение на целите по смисъла на чл.12 от ЗАНН.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършването на процесното нарушение, а именно че на 23.11.2024г., около 01:06ч. П. виновно е нарушил разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП, тъй като не е спрял плавно на посоченото от контролен орган място, при подаден сигнал за спиране.

Наложеният наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца са определени правилно съобразно предвиденото в санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на първостепенния съд, че определянето на същите към средните до минимално предвидените размери е правилно индивидуализирано, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определените наказания.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3700/15.10.2025г. по НАХД № 12236/2025г. на СРС, 11 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-030155/12.12.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“.

ОСЪЖДА Д. М. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на СДВР съдебни разноски по делото в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.